

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԿՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисть, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիզուով.
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Դրական խօսքը գաւառում.—Ներքին Տե-
ստիութիւն. Կանանց բարձրագոյն կրթութեան
հարցը Ռուսաստանում. Նամակ Մոսկովայից.
Ներքին լուրեր.—Արտաքին լուրեր.—Հե-
ղատեցողի շուրջը. Արտաքին լուրեր.—Հե-
ղատեցողի շուրջը.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ.—ԲԱ-
ՆԱՍԻՐԱՅԻՆ.—Նամակ Գերմանիայից.

ԳՐԱԿԱՆ ԽՈՍՔԸ ԳԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Մեր ընթերցողները անկասկած մեծ
հաճութեամբ տեղեկացան երէկվայ մեր
համարից, որ Ախալքալաքում թոյլ է
տրված բանալ հասարակական գրադարան
«Պաշտօնական» անունով: Այդ գրադարա-
նի կազմակերպութիւնը չէ կարող մեծ
գոնարկութիւններ ներկայացնել, որով
հետեւ նրա հիմքը պէտք է կազմեն այն
գրադարանի գրքերը, որ մի ժամանակ
գոյութիւն ունէր Ախալքալաքում: Այդ
հիմնական գրքերին պէտք է աւելացնել
վերջին տարիներում լոյս տեսած գրք-
երը և պարբերական հրատարակութիւն-
ները: Պէտք է կարծել, որ Ախալքալաքի
ազգայնականութիւնը սկզբից իսկ առանձին
սի եռանդ կը ցոյց տայ զէպի վաղուց
իր ըզձայնած գրադարանի բարգաւաճման
գործը և կաշխատէ հարստացնել նրան
այն բոլոր նիւթով, որ կարող է շինել
գրադարանը իրականացնել և գրաւիշ յաճա-
խորդներին համար:

Մեր գաւառական դեռ շատ քաղաք-
ներ չունեն հասարակական գրադարան-
ներ, իսկ գիւղերը բոլորովին զուրկ են
այդ տեսակ հիմնարկութիւններից, մինչ-

դեռ գրքի պահանջը օրից օր աւելի ու-
նեցի մեծանում է և նրա կարիքը սկը-
սում է զգացվել, իբրեւ անհրաժեշտու-
թիւն գաւառական ազգայնականութեան հա-
մար: Ուստի այն տեղերում, ուր այդու-
վել է և կարելի է բանալ գրադարաններ,
պէտք է ամէն ջանք գործ դնել կարճ
միջոցում գրադարաններ կազմակերպե-
լու, հարկ եղածին չափ, իրականացնել
պիտի և ծառայեցնելու իրանց նպատակին:
Իսկ ինչ անեն այն տեղերը, ուր թէ
ազգայնականութեան փորձութեան և թէ
ուրիշ հանդամանքների պատճառով ան-
կարելի է գրադարաններ հիմնել: Մի քանի
տեղերում փորձել են կարելի լինութեան
տալ մասնաւոր անձինք, ստանալով գրք-
եր ու պարբերական հրատարակութիւն-
ներ և յետոյ փոխանակելով մէկը միւսին
հետ իրանց ստացածներով: Այս տարի
մենք ունենք մի քանի խմբական բաժա-
նորդներ, այսինքն մի քանի անձինք ընդ-
հանուր մասնակցութեամբ ստանում են
լրագիր, սահմանելով հերթ ընթերցանու-
թեան համար:

Թէ և գործնական կեանքի մէջ կան մի
քանի փորձեր՝ կազմակերպելու գրքեր
և ընթերցանութիւն տարածելու գործը,
բայց ընդհանրապէս դեռ գրական խօսքը
շատ քիչ մուտք ունի զէպի մեր գաւա-
ռական խորշերը և նա կարողութիւն չու-
նի կատարել այն խոշոր դերը, որ վերա-
պահւած է նրա համար:

Գաւառական կեանքի ամէն մի խաւը
կարիք է զգում բարեփոխութեան և
զարգացման. ազգայնականութեան գիտե-
լիքները իր անտեսութեան ու աշխարհա-

այեացքը իր շրջապատի վերաբերու-
թեամբ շատ սահմանափակ և անբաւա-
րար են. իսկ փոփոխութիւններ անելու
համար կարեւոր են մի շարք ուժեղ գոր-
ծոններ, որոնցից մէկն է գրական խօսքը.
գրքերի և պարբերական հրատարակու-
թիւնների միջոցով: Իսկ մի կարիք և
պահանջ է, որի մասին յաճախ խօսված
է, բայց իրականութեան մէջ նա դեռ
շատ քիչ է անկատար բաւարարութիւն
է ստացել:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՏԻԹՅՈՒՆ

ԿԱՆԱՆՑ ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԿՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ
ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻՄ

Անցեալ յօդուածում մենք տեսանք, որ կա-
նանց բարձրագոյն կրթութեան գործը Ռու-
սաստանում սկսել և առաջ կը տարնէ մաս-
նաւոր անհատներ, իսկ պետութիւնը լոկ հան-
դիսատեսի դեր է կատարել: Նա գրել է այդ
հաստատութիւնների համար կանոններ, տուել
է ծրագրեր, բայց միշտ թերահաւատու-
թեամբ է վերաբերվել զէպի կանանց բարձ-
րագոյն կրթութիւնը. նա նրանց ընդունակ
չէ համարել այդ բանին:

Հարկաւոր էր փորձ, բաւական մեծ թիւ
տարիներ ընդհանրապէս անգամ հաւատի գալին: Պէտք էր փորձնա-
կապէս ցոյց տալ, որ կինն էլ ընդունակ է
բժշկել, ուսուցիչ դառնալ. որ նա էլ կարող է
փրկել մարդկանց մարմինն ու «հոգին» և յա-
ճախ տղամարդուց շատ աւելի աջող կարգով:

Տարիների ու տասնեակ տարիների փորձը
ցոյց տուեց կանանց բարձրագոյն կրթութեան

փայլուն հետեւանքները: Նրա սուսած արդիւն-
քները չափազանց խոշոր, չափազանց ակնդի-
ման էր ընդարձակ Ռուսաստանի համար:
Ո՞վ չէ տեսել, կարգացել, կամ լսել ուս-
կին-բժշկի անձնագրի, հերոսական գործու-
նէութեան մասին: Ո՞վ չէ տեսել կամ կար-
գացել ուսու վարժուհու իրէպական տիպի
մասին:

Տղամարդկանց հասկանալու կողմից ինքնա-
հաւանութիւնը խանգարող պահանջներ է
լոկ իր համար: Իրաւաբանական և քաղաքա-
կան ասպարէզները: Տղամարդը պիտի փակել
է դատարանի դուռը կնոջ առաջ, դեռ համար
էլ մեղանում կին-փաստաբաններ դեռ երևան
չեն եկել: Բայց եւրոպայում և Ամերիկայում
եղած սակաւաթիւ օրինակները ցոյց են
տալիս, որ այդ ասպարէզում էլ կինը կարող
էր նոյնքան փառաւոր պտուղներ տալ, որքան
և բժշկական ու մանկավարժական գործում:

Վերջապէս տասնեակ տարիների փորձը հա-
մոզեց բարձր շրջաններին: Արդէն արված է
առաջին քայլը:

150,000 ռուբլի կանանց բարձրագոյն կը-
թութեան հակայական հարցի համար շնտ չնչին
գումար է—այո՛ւ. բայց այդ գումարը չէ մեզ հե-
տաբերողը:

Այդ որոշումը ցոյց է տալիս, որ կառավա-
րական շրջաններում արդէն սկզբունքի փո-
փոխութիւն է առաջ եկել: Այժմ ժողովրդական
լուսաւորութեան վարչէ մարմինները՝ կուսակ-
ված փաստերից ստիպված՝ խոստովանում
են, որ կանանց բարձրագոյն կրթութիւնն ան-
հրաժեշտութիւն է պետութեան համար:

Եւ ահա պետութիւնն անում է առաջին
քայլը: Նա սկսում է կառաց-կառաց իր վրա

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԳԵՐՄԱՆԻԱՅԻՆ

Բ Ե Ր Լ Ի Ն, մարտի 10-ին
(Հասարակական-քաղաքական տարածութիւնը
Արեւմտեանում)

Ծայրագոյն արեւելքում տեղի ունեցող տագ-
նաշունչ փոփոխելը իրան է բեկեղ արեւ-
մտեան մայր ցամաքների՝ Եւրոպայի և Ամե-
րիկայի լարված ուղարկութիւնը: Իրաւ, աւելի
քան 25 տարի է (ռուս-թերական պատերազ-
մից յետոյ), որ չէ կատարվել քաղաքական
հորիզոնում մի այսպիսի կնճառու և ուղարկա-
կալու, որ այն անորոշան շահագրգռել ընդհա-
նուր դիւանագիտութեան և այնքան ինտեն-
սիվ կերպով վաւեր քաղաքականութիւն
հասարակութեան և մամուլի հետաքրքրու-
թիւնը, ինչպէս ներկայ ռուս-հայկական պա-
տերազմը: Այո, նա այստեղ իսկ, Արեւմուտ-
քում, օրվայ առաջնակարգ հրատապ խնդիրն
է համարվում: Օրը երկու անգամ հրատարակ-
վող թերթերը բաւական չեն ժողովրդի լար-
ված հետաքրքրութեանը բաւարարութիւն տա-
լու համար. ինքնանշան յարձակման աջող
կամ անաջող հետեանքը քաղաքական հաղորդ-
վում է ընդհանրութեանը թուրքիկ թերթով:
Եւ այդ հանգամանքը ունի իր ըմբռնելի
պատճառները:

Պատերազմի թատերաբեմի ակտիւանքներից
մէկը Ռուսաստանն է, այն անպարտելի հերոսը,
որ պատերազմական հանձարին իսկ—Նա-
պոլէօնին—չարաչար հարուածեց և քանիցս
անգամ արիւնահեղ ճակատամարտներով թիւը-
թուալին մահացնելու չափ ճնշել: Այժմ նոյն
Ռուսաստանի հանգիստ—որի հետ առանց ծայ-
րահղ միջնադէպի հաղու եւրոպական պետու-
թիւններից մէկն ու մէկը խաղ խաղալու ա-
նախորդութիւն ունենայ—կանգնել է Եւրոպ-
այի, Ասիայի և Հիւսիսային Ամերիկայի ինչ-
պէս պիտիւնոր Լուստիւնի անուանում:

Եւրոպայի—հետաքրքրութեան հիմնական մատա-
կարանը անսպառ մի աղբիւր է: Եւրոպայի
շատ հին է, բայց և շատ նոր: Ճիշդ նկատում է

«Berliner Tageblatt»-ի Տօկիօի թղթակիցը,
խօսելով հայօտացիների ցեղական - հոգե-
բանական յատկութիւնների մասին: Այո, Եւ-
րոպայի հին է իր ցեղային գոյութեամբ, աղ-
բային տիպիքական առանձնապատկութիւննե-
րով և հին կղզեացի քաղաքակրթութեամբ,
սակայն նա մի և նոյն ժամանակ շատ նոր է,
որպէս եւրոպական կուլտուրայով վերածնված
մի մանուկ երկիր: Եւրոպայի արագ զար-
գացումը և արած առաջադիմութեան խոշոր
արդիւնքները ուղղակի պատմական բացառու-
թիւն են համարվում: Նրա քաղաքակրթական
զարգացման ամէն մի սահմանը առանձին ըն-
նութեան և հետաքրքրութեան նիւթ են դար-
ձել այժմ: Թերթեցէ գերմանական մասնա-
գիտական թերթերը և կը գտնեն շատերի մէջ
ընդարձակ ու բազմազան ուսումնասիրու-
թիւններ Եւրոպայի վերաբերեալ: Հենց մի
քանի օր սրանց առաջ լոյս տեսաւ մի հաս-
տիքի գիրք Եւրոպայի նորագոյն քաղա-
քակրթութեան մասին:

Իսկ ընդհանուր առմամբ ինչ քաղաքական
տրամադրութիւն են հրապարակ հանում քա-
ղաքական օրգանները:

Իրաւ, Եւրոպայի մի պատահական և ան-
փորձ խոյանալ չէ պատերազմի դաշտում: Նա
այն խելագար ու ճնշակելի ոյժն է, որ 1894/95
թ. վիթխարի Ձիւսաստանի մահվան անկող-
նում պառկեցրեց: Այդ նոյն կարճատև շրջա-
նում ձեռք բերեց նա Եւրոպայի աշխ առաջ
քաղաքական ոյժի և հասունութեան արժանի
հոշակ:

Դեռ ուսու-հայկական պայքարը վճա-
կանապէս չէր պայթել, որ եւրոպական քա-
ղաքական օրգանները առանձին հետաքրքրու-
թեամբ զբաղվում էին երկկողման մարտա-
նաւերի և ընդհանուր ծովային ոյժի խնդրով:
Ընդհանուր հաւանական երթարթութիւնը այն
էր—քաղաքականութիւն թէ ղեմօղորտական շրջ-
աններում, որ իրաւ Եւրոպայի ծովային ոյժը
լուրջ ուղարկութեան արժանի է և իր օրինա-
կելի կազմակերպութեամբ հաղու թէ վտան-
գաւոր չը համարվի կուր ժամանակ:

Ինչ փաստեր կը տայ արդեօք ցամա-
քային կուր՝ պատերազմի օրակապ ամենա-
հետաքրքրական շրջաններում—Կորէայում և

Մանչուրիայում—այդ ապագան կը վկայէ:
Այստեղ սակայն արեւմուտքի քաղաքական
շրջաններում հենց սկզբից և եթ տրա-
մադրված էին ցամաքային կուր վախճանական
վերապահելու: Ռուս զինուորի տոկոսութեան,
դիւանագիտութեան, սահմանափակ մէջ, տա-
րափոխիկ կլիմայում կուր ոյժի հոշակը
մեծ է եւրոպացու աշքում:

Այժմ քաղաքակրթութիւն արեւմուտքը ապշած
դիտում է: Թէ ինչպէս «դեպի ցեղ»,
այդ փորձի ու կարճիկ ժողովրդը» օրի-
գինալ կերպով իւրացրել է եւրոպական պա-
տերազմական դիւստիպիւնաւ—աւելի լաւ, քան
եւրոպական շատ աղբիւր—թէ ինչպէս նա ա-
րագ ցամաք է հանում իր գործը, օրինակելի
կերպով առաջ վարում ժողովրդական և խե-
լացի ծրագրով բռնում ամուր դիրքերը, երե-
ւակայեցէ «Times» լրագրի Տօկիօի թղթա-
կիցը հիասթաշ գոյնեղով նկարագրելով Եւ-
րոպայի գործը ջրեց ցամաք տեղափոխվելը,
յանձնարարում է մի և նոյն ժամանակ իր
հայրենակիցներին՝ օրինակելու այդ ճարպիկ
արեւմուտք:

Իսկ ինչպէս է տրամադրված ընդհանուր
դիւանագիտութիւնը, քաղաքականութիւնը
«խորա-
խորհուրդ» և «անթափանցելի» կարիքները:
Ինչպէս յայտնի է, եւրոպական բոլոր պե-
տութիւնները, ինչպէս և Միացեալ-Նահանգ-
ները, յայտարարել են իրանց չէզոքութիւնը:
Նախագահ Բուզլիւտը իր վերջին արտասանած
մի ճառի մէջ կրկին ու կրկին շեղակալով Ամե-
րիկայի ամուր և անխախտելի չէզոքութիւնը,
գրեմ է հասարակութեան և մամուլի կարծի-
քին, որ նա ևս անկողմնակալ դիրք բռնէ, չը
ցանկանայ մէկի լիովին յաջողութիւնը և միւսի
չարաչար պարտութիւնը: Անկեղծ սրտով ցան-
կանում են, սակ է նա, որ և ինչ կերպ
վերջ դրվի այդ անհղ տեսարանին, որպէս զի
թէ մէկ և թէ միւս կողմը մեծ կորուստներ
չունենայ:

Չէզոքութեամբ հանգեծ չէ զաղարում եւ-
րոպական դիպլոմատիան իրան համար հաւա-
նական նախապայմաններով ստուերագծելու
մի պղտոր ու մթաքում ապագայ, որ կարող
է վտանգ սպառնալ ընդհանուր միջազգային

խաղաղութեան և տեղիք տալ համաշխարհային
կատաստրօֆի: Ուստի և «գերմանալի» չէ, եթէ
ընդհանուր դիւանագիտութիւնը հոգայ որ և է
կերպ վերջ տալու և չբացնելու այդ վտա-
նաւոր ապագայի շարժումը մոտայ աղա-
մուղը:

Գերմանական քաղաքական օրգանները բա-
ղել են վերջերս անգլիական «Standard» թեր-
թից մի լուր, որ իբր դիւանագիտութիւնը,
յատկապէս անգլիականը, աշխատում է որ և է
միջոցով դիմել հաւաքական միջամտութեան և
առաջարկել երկուստեք անդիմանելին, խնդրել
Հասարակ խաղաղարար դատարանի որոշման:
Թէ որքան ճիշդ է այդ լուրը, դժուար է առաջմ
իմանալ, միայն իրողութիւն է այն հանգամանքը,
որ այժմ աւելի, քան պատերազմի սկզբում, բա-
ղաքական-դիւանագիտական շրջաններում ան-
հանգիստ տրամադրութիւն է տիրում: Պարզ
է, որ տեղութիւններին յայտարարված չէզոքու-
թիւնը անկարելի է վճռական գրաւական հա-
մարել հեռուոր ապագայի համար, ճիշդ այն-
պէս, ինչպէս անկարելի է ցամաքային պատե-
րազմի ամբողջ ընթացքը նախատեսելու—ար-
դեօք նա կը մնայ սկզբնական ծրագրված—
բեկանքի սահմանում, թէ կը շեղվէ այդ ուղ-
ղութիւնից. արդեօք Ձիւսաստանը կը պահպա-
նէ մինչև վերջ իր չէզոքութիւնը, որի վրա
վստահանալ դժուար է, թէ վերջապէս կը նետէ
իրան պատերազմի թատերաբեմը:

Դեպի ցեղի հարցը աւելի քան երկու շա-
բաթ է, ինչ զբաղման նիւթ է դարձել քա-
ղաքական շրջաններում և օրգաններում, ընդ-
դարձում հետաքրքրութիւն է շարժել նաև հա-
սարակութեան լայն խաւերում: Անկողմնա-
նականութեան լայն խաւերում գերմանական
մամուլը, տրամադրել են ընդունելու, որ իս-
կապէս Եւրոպայի յողթութիւնը կը ստեղծէ
ապագայում մի այսպէս անուանված «գելլին
վտանգ» (Die gelbe Gefahr) սպիտակամորթ
ցեղի և քաղաքակրթութեան դէմ: Դեպի ցեղի
ներկայ աղողութիւնը, ասում են, ոյժ ու
զեղուրութիւն կը տայ նրան ապագայում աւելի
խոշոր ծրագրերով առաջ ընթանալու զէպի
Ասիայի ներքին խորքերը և շարունակ ընդ-
հարկել սպիտակ ցեղերի հետ:

Բ. Իշխանան

Երևանի քաղաքացիները հեռացնում են Կորֆայից
սարագզի պաշտօնեաներին: Լուսինից հեռու
գրում են, որ հայաժողովները ստիպում են կ
րեական կառավարութեան հեռացնել զորեկան
ժողովուրդին մէջ գտնուող օտարազգի պ
տոնեաներին, զվարթարպէս ֆրանսիացիներ
հացառութիւն անվում է անգլիացիներին և
մերիկացիներին համար, իբրև առանձնապ
օգտակար պաշտօնեաների: (Новое Время)
Փոխարայ Ալիսեկիի հրամանագիրը: Փոխ
բայ Ալեքսեյի վի հետևել հրամանագիրն է
բառադրակված: Պատերազմական հանգաման
ներքի պատճառով, ժամանակաւորապէս թ
նելով Պորտ-Արտուրը, դիմում են փառա
պահակազօրին և սքանչելի նաւատորմին,
րոնք կողմն են Վիսապոտից՝ կրծքով պա
կանի մեր մարտութիւնը Մեծ ուկրաինայի
պիտում: Բերդի ռմբակոծութիւնը թշնա
կողմից և նաւատորմի ծովային պատերա
ծովափնեայ մարտկոցներին մասնակցութեա
վկայում են զօրքերի և նաւատորմին բաշ
թիւնը, ամբողջութիւնը, որ ծառայում է ի
նառատա զբաւակաւն, թէ կատարեալ աշտ
թիւն կուենանք թշնամու հոր դաւաճանա
փորձերը վանելուն մէջ: Անխախտ հաւա
ցած են, որ հաւատով առ Աստուած, հաւա
մեր հօգործութեան մասին, զօրքերի և նա
տիւնը աւագ պետից մինչև սոսկ զինա
Սեփակապօրի փառաւոր պաշտպանների
նակին, անասան և անդրդուելի կուի մէջ
պաշտպանն իրանց յանձնված բերդը և դ
նով ազնուաբար ու առաքինաբար կը կա
րեն իրանց պարտը մեր Մեծ Թագաւոր
Թանկագին հայրենիքի առաջ: (Рус. Инвал.)
Չիմաստքը մտանդորքին է պանստ
Բերլինից հեռագրում են, որ ամենամեծ
կիւղ է պատճառում Բերլինի և Վիենն
